

Preek van zondag 29 maart **Marc Massaer**
VERTROUWEN OP GOD

Broeders en zusters in Christus,

Midden in het leven zijn wij omringd door de dood. Dat geldt zeker in deze tijd. Het aantal besmettingen en sterfgevallen als gevolg van het coronavirus stijgt snel. Veel mensen zijn bang er ook door getroffen te worden. Elke dag zien we in het nieuws de beelden van de slachtoffers op de IC. Zieken krijgen niet eens meer de kans afscheid te nemen van hun dierbaren. Dat is heel pijnlijk om te horen. Ook de uitvaart kan maar in heel kleine kring plaatsvinden. Gevoelens van pijn, verdriet en paniek verlammen de samenleving. Daarnaast is de impact op de economie gigantisch. De gevolgen op langere termijn zijn nog nauwelijks te overzien. Feit is dat de samenleving grondig aan het veranderen is. Bij alles wat er nu op ons afkomt, vind ik dat we wel erg gefocust zijn op ziekte en dood. Het is niet goed, de hele tijd naar deze dramatische berichten te luisteren. Hoe kunnen we omgaan met die hele stortvloed aan informatie? Hoe gaan we om met de angst voor de dood?

Het is in deze tijd heilzaam de natuur in te trekken en te kijken naar het wonder van het nieuwe leven dat zich voltrekt. Daar kun je je gedachten verzetten en alles wat loslaten. Je komt er tot rust. Deze week heb ik per fiets alle kapelletjes in onze parochie bezocht en voor jullie allen gebeden. Ook het lezen in de Bijbel, waar God tot ons spreekt, kan je gedachten tot rust brengen. Zelf heb ik ervaren dat praten met anderen o zo belangrijk is. Het is goed ook andere mooie dingen in het leven niet te vergeten: de inzet van vrijwilligers in de zorg en in de kerk, een vogeltje dat fluit, de bloesem van de fruitbomen, de heerlijke zon...

Het is heel belangrijk je zorgen, pijn en verdriet met elkaar te delen. We mogen ons dan verbonden weten om alles samen te dragen. Wij christenen geloven dat wij tezamen het Lichaam van Christus vormen, waarbij Jezus het Hoofd is en wij de leden. Vandaag horen we in de evangelielesing dat Jezus bij de dood van Lazarus intens meeleeft met het verdriet van Martha en Maria. Er staat dat er een huivering door Jezus heen ging bij het zien van het graf van Lazarus. Hij weende zelfs. Datzelfde meeleven zie je nu in de zorg. Het is hartverwarmend hoe de mensen zich daar dag en nacht inzetten voor de zieken. Het is ook prachtig dat mensen een kaartje sturen of opbellen naar eenzaam en zieken om hen nabij te zijn. Die verbondenheid doet goed en helpt om de moeilijke tijd samen te doorstaan. In deze wel heel heftige tijd hebben we elkaar meer dan ooit nodig. We zitten allemaal in hetzelfde, stormachtige schuitje en we moeten proberen elkaar binnenboord te houden, en voor elkaar bidden.

Vanuit hun gevoelens van verlatenheid en ontredde over de ziekte en de dood van Lazarus zoeken Martha en Maria contact met Jezus, omdat zij vertrouwen in Hem hebben. Het is opmerkelijk dat Jezus niet meteen reageert op het bericht van Martha en Maria over de ziekte van Lazarus. Hij gaat nog gewoon door met zijn opdracht om het Koninkrijk van God te verkondigen. Pas als Lazarus overleden is, komt Jezus in actie. Als wij mensen denken dat er niets meer aan te doen is, kan God toch nog redding brengen. Als de nood het hoogste is, is de redding nabij. Bij de dood denken velen: nu is er niets meer aan te doen, het is afgelopen. Maar bij God is dat niet zo. Pas als Martha haar geloof uitspreekt in Jezus als de Messias, laat Jezus zien dat Hij God is, die heerst over leven en dood. Lazarus, kom naar buiten, zegt Jezus, en Lazarus komt weer tot leven. Door deze daad bevestigt Jezus dat Hij inderdaad de Verrijzenis en het Leven is. We kunnen zeggen dat het verhaal van de opstanding van Lazarus al een

vooruitblik naar Jezus' eigen verrijzenis is.

Broeders en zusters in Christus,

Eén zekerheid hebben we in dit leven: eenmaal geboren gaan we ook dood. Dit mag ons echter niet verlammen en helemaal beheersen. Dit leven is immers een tussenfase. Wij geloven en hopen dat er hierna een ander en nieuw leven is. Dat wij niet zijn geschapen voor de dood maar voor het leven. Diep in ons hart willen wij mensen leven, eeuwig leven. Hoe kunnen we dit eeuwige leven bereiken? Sint Paulus geeft daar antwoord op. Hij schrijft: als de Geest van God in u woont, zal Hij die Christus Jezus van de dood heeft doen opstaan, ook uw sterfelijk lichaam eenmaal levend maken door de kracht van Zijn Geest die in u verblijft. Dit citaat van Paulus geeft ons hoop te midden van alles wat we nu meemaken.

Wij hopen en bidden dat God ons mag beschermen en begeleiden doorheen de beproevingen naar het nieuwe leven in God in de eeuwigheid. Amen.